

Псалам 138.

За крај, Псалам Давидов, (Захарјин, у расејању).

1. ГОСПОДЕ, испробао си ме, и познао си ме;
2. Ти си познао седање моје и устајање моје;
Ти си разумео помисли моје издалека;
3. стазу моју и меру моју испитао си,
и све путеве моје предвидео си.
4. Јер нема речи преварне на језику моме.
5. Ево, Господе, Ти си познао све, и последње и прво;
Ти си ме саздао и ставио си на мене руку Твоју:
6. Чудесно је знање Твоје за мене,
надјача ме, не могу према њему.
7. Куда ћу поћи од Духа Твога,
и од лица Твога где ћу побећи?
8. Ако узиђем на небо, Ти си тамо;
ако сиђем у ад, присутан си;
9. ако узмем крила своја ујутро
и настаним се на крајевима мора,
10. и тамо ће ме рука Твоја водити,
и прихватиће ме десница Твоја.
11. И рекох: Еда ли ће ме тама погазити,
и ноћ (бити) светло у уживању моме?
12. Јер се тама неће помрачити од Тебе,
и ноћ ће као дан просветлити се;
као што је тама њена, тако је и светлост њена.
13. Јер си Ти створио бубреге моје, Господе,
прихватио ме од утробе матере моје.
14. Исповедаћу и славити Те, јер си ме страшно удивило;
чудесна су дела Твоја, и душа моја зна (то) веома.
15. Не сакри се кост моја од Тебе, коју си створио у скривености,
и састав (=чупаст) мој у дубинама земље;
16. неуобличен (зачетак) мој видеше очи Твоје,
и у књигу Твоју сви ће бити уписани;
у дане саздаће се, а никог (још) нема у њима.
17. А мени су веома цењени пријатељи Твоји, Боже,
веома се укрепише почетци њихови.
18. Избројаћу их, и већма од песка умножиће се;
устадох и још сам са Тобом.
19. Ако погубиш грешнике, Боже,
људи крвници, уклоните се од мене.
20. Јер сте свадљиви у помислима;
узеће узалуд градове Твоје.
21. Зар нисам оне који Те мрзе, Господе, омрзао,
и због непријатеља Твојих копнио (и венуо)?
22. Потпуном мржњом омрзох их,
постадоше ми непријатељи.
23. Испробај ме, Боже, и познај срце моје,
испитај ме и познај стазе моје.

24. И види има ли пут безакоња у мени,
и води ме путем вечним.